

Хай живе ХХХІІ річниця Великого Жовтня!

**У К Р А Ї Н С Ь К Е
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО**

**ХАРКІВСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ
1—10 листопада 1949 р.**

РЕПЕРТУАР НА ДЕНАДУ

(1—10 листопада 1949 р.)

Число	Д е н ь	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Русский драматический театр ім. А. С. Пушкина	Театр Музкомедії
1	Вівторок	Ф А У С Т	СОНЯЧНИЙ ДІМ	АННА КАРЕНИНА	БОКАЧЧІО
2	Середа	РАЙМОНДА	О В О Д	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	БОКАЧЧІО
3	Четвер	МАЗЕПА	О В О Д	ОСОБНЯК	РОЗА ВІТРІВ
4	П'ятниця	РУСАЛКА	СОНЯЧНИЙ ДІМ	В ПЕРЕУЛКЕ	БОКАЧЧІО
5	Субота	ВИСТАВИ НЕМА	СОНЯЧНИЙ ДІМ	ЗАКРЫТЫЙ СПЕКТАКЛЬ	ЗАКРИТА ВИСТАВА
6	Неділя	МАЗЕПА (ранок)	СОНЯЧНИЙ ДІМ (ранок)	ЗАКРЫТЫЙ СПЕКТАКЛЬ	ТЮТЮНОВИЙ КАПІТАН (ранок)
7	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА (ввечері)	СОНЯЧНИЙ ДІМ (ввечері)	РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО (днем)	МРІЙНИКИ (ввечері)
			СОНЯЧНИЙ ДІМ (ранок)	ЗАКРЫТЫЙ СПЕКТАКЛЬ (веч.)	МРІЙНИКИ (ранок)
		РУСАЛКА (ввечері)	ПО ТОЙ БІК (ввечері)	ЧУЖАЯ ТЕНЬ (веч.)	МРІЙНИКИ (ввечері)
8	Вівторок	ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ (ранок)	СОНЯЧНИЙ ДІМ (ранок)	КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ (утро)	РОЗА ВІТРІВ (ранок)
		РАЙМОНДА (ввечері)	СОНЯЧНИЙ ДІМ (день)	РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО (днем)	ВИСТАВИ НЕМА (ввечері)
9	Середа	ВИСТАВИ НЕМА	МІРАНДОЛІНА (ввечері)	ОСОБНЯК	ВИСТАВИ НЕМА (ввечері)
			ВИСТАВИ НЕМА	В ПЕРЕУЛКЕ (веч.)	ВИСТАВИ НЕМА
10	Четвер	ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО	ВИСТАВИ НЕМА	ЗАКРЫТЫЙ СПЕКТАКЛЬ	ВИСТАВИ НЕМА

Хай живе XXXII річниця Великої Жовтневої соціалістичної революції!

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 25 (62)

1 — 10 листопада 1949 р.

ПІД ПЕРЕМОЖНИМ ПРАПОРОМ ЛЕНІНА—СТАЛІНА

Тридцять два роки тому пострілом крейсера «Аврора» почалась нова ера в історії людства. Велика Жовтнева соціалістична революція проламала широку бреш в капіталістичній системі, і це було початком краху світу насильства, експлоатації, гноблення.

Після другої світової війни з капіталістичної системи випали такі країни Європи, як Польща, Чехословаччина, Румунія, Болгарія, Угорщина, Албанія, така величезна країна Азії, як Китай. Поширюється народно-визвольна боротьба в залежних і колоніальних країнах. І там, де влада ще належить капіталістам, де ще панує реакція, зростають і загартовуються в запеклій боротьбі з підпалювачами нової війни демократичні сили, сили миру. Це сили могутніші за сили прогнилого капіталізму.

З непохитною вірою в свої сили, в перемогу комунізму зустрічають річницю Великого Жовтня трудящі Радянського Союзу—першої в світі соціалістичної держави. Радянські народи з законною гордістю оглядають пройдений шлях, відзначений незчисленними перемогами в усіх галузях господарства й культури. Радянські люди бачать, що кожний прожитий ними день підносить їх все вище й вище. «Ми сьогодні не ті, що були вчора, і завтра будемо не ті, що були сьогодні» (А. О. Жданов).

Іншим — повнокровнішим, багатограннішим—стало наше життя. Незмірно зросла наша культура. Небачено розквітло наше мистецтво, бо служить воно не «верхнім десяти тисячам», а всьому народу, оспівую-

чи мужність і відвагу наших людей, мов прожектором освітлюючи той шлях, яким ідемо ми під проводом мудрої партії Леніна — Сталіна.

Так, радянське мистецтво, і радянський театр зокрема, широким кроком іде вперед. Місце письменників, художників, драматургів, акторів — в передових лавах борців за комунізм. Тому наше мистецтво так активно вторгається в життя, виховує наш народ і озброює його ідейно. Мистецтво соціалістичного реалізму стало неодмінним учасником нашої боротьби, нашого руху вперед.

Театри індустріального Харкова своїми останніми роботами довели, що вони цілком свідомі того значення, якого набрало мистецтво в нашому житті. Тридцять другу річницю Великого Жовтня вони зустріли новими радянськими спектаклями. Театр ім. Шевченка поставив ліричну комедію Сімукова «Сонячний дім», в якій з теплим юмором показані нові якості радянських людей: вони відчують себе на передовій лінії всюди, де потрібна їх праця. Спектакль «Чужая тень» (п'єса лауреата Сталінської премії К. Сімонова) розповідає про боротьбу наших учених за честь радянської науки. Музична комедія «Мрійники» в театрі Музкомедії показує уміння наших людей здійснювати свої мрії. Театр опери та балету в дні свят покаже одну з найкращих опер класичного російського репертуару — «Русалку» О. Даргомижського.

Харківські театри разом з усім радянським мистецтвом, разом з усім народом йдуть вперед під непереможним прапором Леніна—Сталіна до нових творчих перемог.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М.В. ЛИСЕНКА

1 листопада

Абонемент сер. «Р» талон 10

Ш. Гуно.

ФАУСТ

Опера на 5 дій, з прологом.

Переклад І. Кочерги.

Диригент—засл. арт. УРСР І. Штейнман.

Поставл., засл. арт. УРСР В. Будневича.

Художник—І. Назаров.

Танці в постанові засл. артиста ГрузРСР
В. Литвиненка.

Хормейстер—Є. Мариківський.

Асистенти—Г. Давидов, Г. Коваль.

Концертмейстери—В. Гарницька, В. Фіалковська.

Дія відбувається в Німеччині в XVI столітті.

Дія I, картина I

Старий вчений, доктор Фауст, розчарований у науці, вирішує покінчити з життям; він проклинає земне щастя і викликає «злого духа» — Мефістофеля. Мефістофель обіцяє Фаустові повернути йому молодість, вимагаючи за це його душу.

Фауст вагається. Тоді Мефістофель викликає привид юної Маргарити. Фауст, захоплений її красою, підписує угоду з Мефістофелем. Мефістофель перетворює старого Фауста на юнака, і вони поспішають на розшуки Маргарити.

Картина 2

Площа в місті, на площі людяно: солдати, міщани, студенти, жінки, дівчата;

танці, співи, гулянка. Сюди приходить брат Маргарити Валентин, що має йти на війну. Лишаючи сестру саму, він доручає своєму другу Зібелю доглядати Маргариту. Всі студенти просять Валентина випити з ними «останній келих». З'являється Мефістофель і пропонує потішити їх веселою піснею. Діставши згоду, він починає сповнені сарказму куплети про «Золотого тільця». Пісня обурює присутніх, бо вони вбачають у ній глум із себе. Мефістофель піднімає тост за Маргариту; обурений Валентин викликає Мефістофеля на поединок, але в нього ламається шпага.

Приходить Фауст. Маргарита теж потрапляє сюди.

На прохання Фауста дозволити провести її додому — Маргарита відмовляє.

Дія II

У садок Маргарити приходить Зібель, закоханий у неї, і рве для неї квіти. Поклавши букет, він зникає. З'являються Мефістофель із Фаустом і вирішують принести подарунок, значно коштовніший. Фауст, залишившись наодинці, мріє про Маргариту.

Тимчасом Мефістофель приносить скриньку з дорогоцінними прикрасами. Поклавши її на лавці, він разом з Фаустом ховається в кущах.

На ганок виходить Маргарита з прядкою, але думки про красеня-юнака заважають їй працювати.

Маргарита йде в садок і бачить букет і скриньку.

Бідна дівчина, не встоявши перед спокусою, починає приміряти прикраси.

В цей час заходить сусідка Марта. Дівчина зніяковіла. Входять Мефістофель із Фаустом. Мефістофель залицяється до Марти, даючи тим змогу Фаустові залишитись наодинці з Маргаритою.

Розкішна ніч, зорі, квіти, близькість красивого юнака, його любовне признання скоряють Маргариту.

Над їхнім коханням глузливо регоче Мефістофель.

Дія III, картина I

Храм. Сюди приходить нещасна Маргарита помолитись, але вона не може знайти тут душевної рівноваги. Їй вчувається голос Мефістофеля, який глузує з її кохання.

Картина 2

Повертається з походу Валентин. Зібель не може приховати від нього нещастя Маргарити. Валентин обурений. З'являється Фауст. Він не сміє зайти до Маргарити. І Мефістофель, глузуючи з коханців, співає глузливу серенаду.

На цю серенаду виходить Валентин і викликає Фауста на бій. Фауст із підступною допомогою Мефістофеля вбиває Валентина. Збігаються люди. Прибігає і Маргарита, але Валентин відштовхує її і, проклинаючи, вмирає.

Вражена нещастям дівчина божеволіє.

Дія IV, картина 1

Мефістофель приводить Фауста на шабаш відьм. Фауста не радують буйні веселощі і танці куртизанок. Фауст не може позбутися спогадів про своє нещасне кохання. Його думки з Маргаритою, яку за вбивство дитини кинули до в'язниці.

Картина 2

Тюрма. На соломі лежить Маргарита. Сюди проникають Фауст із Мефістофелем.

Фауст хоче врятувати Маргариту, але Маргарита не вірить більше в щастя, вона не хоче уникнути кари.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Фауст (старий)—З. Канзбург, В. Совалов, П. Строганов. Фауст (молодий)—Б. Бутков, В. Совалов. Мефістофель—І. Бронзов, нар. арт. УРСР; В. Будневич, засл. арт. УРСР; П. Скоробагатько. Маргарита—О. Виноградова, засл. арт. УРСР; К. Морозова, С. Мостова, лауреат Всесоюзн. конкурсу майстрів естради; В. Венецька. Валентин — М. Григор'єв. Д. Козинець, А. Магергут, засл. арт. УРСР. Зібель — А. Левицька, народн. арт. УРСР; Е. Лейтес. Марта—Є. Івіна, О. Носенко. Вагнер—Г. Коваль, Б. Малков.

Виставу веде С Петров.

Засл. артист ГрузРСР В. Литвиненко
в ролі Абдерахмана („Раймонда“)

Фото А. Майденберга

2, 8 (ввечері) листопада

2/XI абонемент сер. «Ж» талон 10

8/XI абонемент сер. «И» талон 10

О. Глазунов.

РАЙМОНДА

Балет на 3 дії, 5 картин.

Лібрето Ю. Слонімського і В. Вайнонена.

Диригент — засл. арт. УРСР І. Штейман.
Постава головного балетмейстера засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненка.
Художник — Д. Овчаренко.
Асистент балетмейстера — О. Галкін.
Концертмейстер — Я. Калігорський.

В палаці Де-Доріс урочисте свято: сьогодні день народження Раймонди. Серед гостей наречений Раймонди — молодий лицар Жан де-Брієн. Приходить і сарацинський лицар Абдерахман з багатими подарунками. Його захоплює краса Раймонди, але дівчина холодно зустрічає його залицяння. Роздратований цим, Абдерахман наказує своїм слугам викрасти Раймонду й убити де-Брієна. Гіта, Абдерахманова наложниця, попереджає про це де-Брієна, та молодий лицар не звертає на неї уваги. Діждавшись слушного моменту, Абдерахман викрадає Раймонду й бере в полон де-Брієна. Слуги сарацинського лицаря захоплюють подруг Раймонди.

З багатою здобиччю повертається до себе Абдерахман. Гіта просить Мосрура, одного з наближених Абдерахмана, подарувати їй Жана де-Брієна, але той дарує їй якогось полоненого воїна. Гіта звільняє цього вої-

на, наказує йому повернутися до батьків Жана, розповісти їм про полон їх сина й його нареченої.

Абдерахман кидає полоненого лицаря до в'язниці. Та це не допомагає. Хоч як намагається Абдерахман припасти до серця Раймонди, дівчина лишається вірною своєму нареченому.

Гіта вирішує допомогти Раймонді й Жану. Вона пробирається до в'язниці, випускає з неї де-Брієна. В цей час наближається військо, надіслане сюди батьком Жана. Молодий лицар викликає на бій Абдерахмана й перемагає його. Тимчасом Раймонда хоче вкоротити собі віку. Але де-Брієн встигає спинити її. Щиро дякують Гіті обидва наречені.

В тому ж палаці де-Доріс відбувається весілля Раймонди й де-Брієна. Всі вітають молодих. Серед гостей — Гіта й друг Жана... Закінчується свято, і молоді разом з

Артист В. Хребтов в сарацинському танці і артист О. Галкін в ролі Масрура («Раймонда»).

Фото А. Майденберга.

старим де-Брієном, Гітою й другом Жана від'їжджають до палацу де-Брієнів. Тепло прощаються з ними господиня палацу де-Доріс і всі гості.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Раймонда — І. Герман, О. Ширай. Гіта — Н. Виноградова, Л. Любімова. Сібіла — Г. Маслова, В. Савченко. Жан де-Брієн — Я. Додін, В. Литвиненко, засл. арт. ГрузРСР; П. Плавник. Абдерахман — О. Горохов, В. Литвиненко, засл. арт. ГрузРСР. Мас-
мур — О. Галкін, В. Хребтов.

Солісти балету: Е. Алексіна, Н. Алейніков, В. Бакланова, Г. Водовозов, М. Горпиненко, Г. Гузовська, І. Дергауз, М. Ізотов, О. Кисенко, С. Люлін, Н. Пурчель, Д. Рожинська, В. Семинаренко, І. Трахтенберг, В. Тітова, К. Троїцький, Г. Хоменко та весь склад балету.

Соло в оркестрі: скрипка — І. Бруштейн, Ф. Хоміцер.

Арфа — А. Гельрот.

Англійський рожок — Д. Риков.

Рояль — Я. Калігорський.

Виставу веде — С. Петров.

3, 6 (ранок) листопада

3/XI абонемент сер. «Н» талон 10

6/XI абонемент сер. «б»

П. Чайковський

МАЗЕПА

Опера на 3 дії.

Лібрето (за Пушкіним) «Полтава» в переробці П. Чайковського.

Диригент — засл. арт. РРФСР, нар. арт. БАССР П. Славинський.

Постава—засл. арт. УРСР В. Будневича.

Режисер-асистент — Г. Давидов.

Художник — І. Назаров.

Хормейстер — Є. Мариківський.

Танці в поставі О. Галкіна.

Гол. концертмейстер — Н. Миронович.

Концертмейстери — В. Фіалковська, В. Гарницька.

Повз хутір Кочубея проходять дівчата. Вони кличуть дочку Кочубея Марію піти з ними на річку, плести вінки, ворожити про милого. Але Марія відмовляється, бо до її батька «пан гетьман пожалував». Зоставшись сама, Марія замислюється про своє кохання до Мазепи. Приходить Андрій, вихованець Кочубея. Він давно догадався про почуття Марії. Та Андрій сам кохає дівчину й не приховує цього від неї. Аж ось з будинку виходять Мазепа й батьки Марії. Мазепа дякує господарів за гостинність, а далі просить у Кочубея руки його дочки. Той рішуче відмовляє. Починається сварка. Мазепа пропонує Марії: «Зі мною підеш чи розлука навіки?» Дівчина кидається до нього. Погрожуючи Кочубею: «Жди моєї подяки!» — гетьман іде з хутора разом з Марією.

Любов, Маріїна мати, тужить за дочкою. Вона закликає Кочубея помститися Мазепі. Кочубей вирішив написати царю московському Петрові, що Мазепа обмірковує підступний план: він хоче відірвати Україну від Росії. Іскра й решта друзів Кочубея підтримують його. Андрій просить, щоб йому доручили відвезти листа Петрові.

Цар Петро повірив не Кочубеєві, а зрадникові Мазепі й видав йому Кочубея та Іскру. Кочубей ув'язнений у підземеллі Білоцерківського палацу гетьмана. Туди приходить Мазепин джура—Орлик. Він вимагає, щоб Кочубей розповів, куди сховав він свої скарби. Але Кочубей відповідає, що два скарби — свою честь і честь любимої доньки—він загубив, зате зберіг третій скарб — святу помсту, яку він забере з собою в могилу. Роздратований Орлик наказує катувати в'язня.

Тієї ж ночі Мазепа наказує Орликові скарати Кочубея на смерть. Навіть думка про те, що станеться з Марією, коли дізнається вона про страту батька, не дуже непокоїть гетьмана-злочинця. Приходить Марія. Вона дорікає Мазепі, що він став холодний до неї. Щоб заспокоїти її, Мазепа розповідає їй про свій таємний задум зрадити Петра, а потім питає: ким би вона пожертвувала—ним чи батьком? Засліплена своїм коханням, Марія запевняє: «Усім я ладна пожертвувати заради тебе». Вдоволений Мазепа йде від неї. Раптом прибігає мати Марії. Вона благає дочку врятувати від страти

батька. Марія спершу нічого не розуміє. І лише згодом разом з матір'ю біжить на майдан, де ось-ось відрубують голови Кочубеєві та Іскрі.

На майдані повно народу. П'яний козак радіє, що будуть панам голову рубати. Але народ уже знає про зрадницькі плани Мазепи й жене того козака геть, бо він — мазепинець. Непривітно зустрічає народ Мазепу й Орлика, які теж приїхали подивитися страту. Приводять Кочубея й Іскру. Попрощавшись один з одним і з народом, вони гордо йдуть на ешафот. В ту мить, коли опускається сокира ката, прибігають Любов і Марія. Любов падає непритомна. Марія божеволіє.

Перед останньою картиною виконується симфонічна картина «Полтавський бій».

На руїнах хутора Кочубея Андрій згадує, як під час полтавського бою він шукав зрадника-гетьмана. Аж ось з'являється і сам Мазепа з Орликом. Вони тікають від кари за свою зраду. Андрій хоче вбити зрадника, але Мазепа зустрічає юнака пострілом. Несподівано приходить Марія. Вона божевільна. Мазепа начебто намагається зрозуміти її, та коли Орлик каже, що коні вже відпочили, він зараз же їде далі. Марія підходить до конаючого Андрія й співає над ним колискову.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Мазепа — І. Бронзов, нар. арт. УРСР; Д. Козинець, А. Магергут, засл. арт. УРСР. Марія — Т. Бурцева, В. Гужова, нар. арт. УРСР; Н. Ісламова, К. Морозова. Любов — А. Левицька, нар. арт. УРСР; Е. Лейтес. Андрій — З. Канзбург, В. Совалов, Е. Рекало. Кочубей — В. Будневич, засл. арт. УРСР; Ф. Курочкин, Б. Малков, П. Скоробагатько. Орлик — Д. Діссар, П. Скоробагатько, П. Фратков. Іскра — П. Калюжний, В. Хворост. П'яний козак — П. Калюжний, В. Нікітін.

Виставу веде — С. Петров.

4, 7 (ввечері) жовтня

4/XI по-за абонементом

7/XI абонемент сер. «М» талон 10

ПРЕМ'ЄРА

О. Даргомижський

РУСАЛКА

Опера на 4 дії, за текстом О. С. Пушкіна.

Диригент — П. Баленко.

Постава С. Однопозова.

Художник — І. Назаров.

Хормейстер — Е. Мариківський.

Танці в постанові засл. арт. ГрузРСР

В. Литвиненко.

Режисер-асистент — Г. Давидов.

Концертмейстери—В. Гарницька, Н. Кобцева, С. Рабинович, В. Фіалковська.

Дія I-ша.

Беріг Дніпра. Біля млина сидить дочка мельника Наташа. Вона чекає на князя. Чекає на князя і мельник. Він навчає дочку — як і чим можна удержати князя. Раптом долинає тупіт копит княжого коня. Наташа біжить назустріч князю, дорікає йому. Князь заспокоює її, запевняє дівчину в своєму коханні.

Проходять селяни, що йдуть з поля. Мельник просить їх розважити князя піснями і танцями. Та скоро мельник помічає, що це не розважає князя і подає знак припинити співи.

Наташа теж бачить зміну в князі. Тоді князь натякає про неминучу розлуку. Наташа приголомшена звісткою. Вона каже князю, що готується стати матір'ю. Князь дарує Наташі намисто, цілує її і йде геть.

До дочки підходить мельник. Він бачить на Наташі намисто і радіє. Наташа зриває намисто і кидає в Дніпро, кидає батькові подарунок князя—торбинку с грошима. Селяни і батько намагаються заспокоїти її, але дівчина виривається з їх кола и кидається в Дніпро.

Дія II-га.

Княжі хороми. Князь справляє весілля. Починаються танці. Загальну веселість порушує чийсь голос.

Всі схвильовані, особливо князь: він пізнав голос Наташі. Він наказує служникам знайти дочку мельника і вигнати її з княжих хоромів, а сам підходить до княгині заспокоїти її, але його знов зупиняє голос Наташі. В хоромах починається метушня.

Дія III-тя, картина 1-ша.

Терем. Біля вікна сидить княгиня і чекає князя. Вже північ. Останнім часом княгиня помічає, що князя мучить туга, що цілі дні він не приходить до неї. Входить ловчий. Від нього княгиня дізнається, що князь стрільців відіслав до дому, а сам блукає берегом Дніпровим. Збентежена княгиня вмовляється з Ольгою простежити за князем.

Картина 2-га.

Берег Дніпра, зарослий очеретом. Напівзруйнований млин. Вечір. На березі співають і бавляться русалки. Зачувши чиєсь наближення, вони кидаються в воду. Входить князь. З'являється мельник. Після загибелі Наташі він збожеволів, вдає з себе ворона. В хворій уяві мельника постає примара дочки і подароване їй князем намисто. Він кидається на князя й починає його душити. Мисливці, що підоспіли, відбивають князя.

Дія III-тя, картина 1-ша.

Дно Дніпра. Русалки танцюють. З'являється цариця русалок Наташа. Вона просить русалок припинити танці. Русалки слухняно зникають у Дніпрових водах. З'являється маленька русалонька — Наташина дочка. Вона розповідає матері, що була на березі й бачила діда.

Просив її дід зібрати йому на дні річки гроші, що він колись кинув у Дніпро, але вона йому дала жменьку барвистих черепашок.

Наташа надсилає русалоньку на землю — назустріч князю, що має бути сьогодні на березі, і сказати йому, що його кличе до себе цариця підводного царства. Русалонька біжить виконувати доручення Наташі.

Картина 2-га.

Берег Дніпра. З'являється княгиня і Ольга. Побачивши князя, вони ховаються за

млином. З води виходить русалонька. Вона тягне князя до води, але княгиня просить князя не залишати її. В цей час з Дніпра долинає голос Наташі. Вбігає мельник, відштовхує княгиню та Ольгу й допомагає русалоньці. Коли вони наближаються до кручі, млинар штовхає князя у воду.

А П О Ф Е О З.

Дно Дніпра. Помста Наташі здійснилась. Мертвий князь біля її ніг.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Наташа — Т. Бурцева, В. Гужова, нар. арт. УРСР; Н. Ісламова, К. Морозова. Мельник — В. Будневич, засл. арт. УРСР; Д. Дісар, П. Скоробагатько. Княгиня — Е. Заховаєва, А. Левицька, нар. арт. УРСР; Е. Лейтес. Князь — Н. Боровой, Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов. Ольга — В. Венецька, Л. Колодуб, Т. Литинська, В. Павленко. Сват — Г. Коваль, Б. Малков, П. Фрадков. Ловчий — М. Снігаренко, П. Фрадков.

Солісти балету — Н. Алейніков, В. Баранова, В. Бакланова, Н. Виноградова, О. Галкін, І. Герман, М. Горпиненко, Я. Додін, М. Ізотов, О. Кисенко, Л. Любимова, Г. Маслова, П. Плавник, В. Семинаренко, І. Трахтенберг, К. Троїцький, Г. Хоменко, В. Хребтов, О. Ширай та весь склад балету.

Соло в оркестрі: на віолончелі Б. Ескін, на арфі А. Гельрот, на гобої І. Марштейн, Д. Риков, на кларнеті А. Архірей, Г. Ріков.

Виставу веде С. Петров.

8 (ранок) листопада

С. Гулак-Артемовський

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

Опера на 3 дії.

Муз. доповнення та обробка, засл. арт. УРСР — І. Йоріша.

Літер. обробка — М. Рильського.

Диригент — П. Баленко.

Режисер — Г. Давидов.

Художник — І. Портнов.

Хормейстер — Е. Мариківський.

Танці в постанові О. Галкіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Карась — Д. Діссар. Одарка — В. Гужова, нар. арт. УРСР; І. Ісламова. Оксана — В. Венецька, Л. Колодуб, Т. Літінська, К. Морозова, В. Павленко. Андрій — Г. Бутков, В. Савалов. Султан — В. Будневич, засл. арт. УРСР; Г. Коваль, Д. Козинець, П. Скоробагачко. Імам — Г. Малков, Д. Скоробагачко. Селім-Ага — А. Нікітін, П. Калюжний.

В танцях беруть участь солісти балету: В. Бакланова, Г. Водовозов, О. Галкін, М. Горпиненко, І. Дергаус, Я. Додін. М. Ізотов, О. Кисенко, С. Люлін, П. Плавник, Г. Хоменко та весь ансамбль балету.

Виставу веде — О. Пономаренко.

10 листопада

П. Чайковський

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини

Диригент — П. Баленко.

Шостава засл. арт. ГрузРФР В. Литвиненка.

Художнє оформлення Д. Овчаренка.

Асистент постановника: О. Галкін.

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебедя.

Дія I. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сина, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче згоджується на волю матері і просить її дозволити піти з друзями на полювання. Закін-

чивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія II. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі — руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід намірюється пустити стрілу в найкращого з них, але раптом лебідь озивається людським голосом і розповідає, як чарами лихого генія Ротбарда їх, дівчат, перетворено на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті, Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно їй любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія III. Картина 1. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присяга Зігфріда Одетті порушена. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Але з'являється Зігфрід: передчасно радіє злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих Зігфріда та Одетту і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів—Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай. Одилля, дочка лихого генія—Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай. Принц Зігфрід—Я. Додін; В. Литвиненко, васл. арт. ГрузРСР; П. Плавних. Лихий геній Ротбард—О. Горохов, О. Кисенко. Блазень—Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін. Принцеса, мати Зігфріда—М. Горпиненко,

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т.Г.ШЕВЧЕНКА

1, 4, 5, 6 (ранок та ввечері)
7 (ранок) 8 (ранок та ввечері)
листопада

А. Сімуков.

СОНЯЧНИЙ ДІМ

Комедія на 3 дії, 7 картин.

Переклад Ір. Стешенко.

Постава режисера Л. Кіншиної.
Художник — лауреат Сталінської премії
В. Греченко.
Музичне оформлення М. Каневського.
Концертмейстер — Е. Пліщенко.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Сергій Усков — С. Кошачевський, Г. Поклонський. Женя — Р. Колосова, М. Коржова. Люся — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Р. Кіріна. Клавдій — В. Бережний,

Г. Маслова. Наставник принца — І. Дергаус.

Па-де-труа виконують: В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.

В танцях беруть участь солістки балету: М. Горпиненко, Д. Рожинська, В. Семинаренко; солісти балету: Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізотов, О. Кисенко, С. Люлін, П. Полканов, І. Трахтенберг та весь склад балету театру.

М. Микитенко. Захар Денисович — М. Покотило, засл. арт. УРСР; С. Верхацький. Фросина Михайловна — Г. Бабіївна, Н. Лихо. Данил Данилич — М. Волошин, Г. Тітов.

Виставу веде пом. режисера Р. Хмара.

2, 3 листопада

С. Войніч

Інценізація А. Желябужського

ОВОД

П'єса на 4 дії, 12 картин.

Переклад Я. Галана.

Постава режисера О. Глаголіна.
Режисер-асистент — С. Ходкевич.
Художнє оформлення С. Йоффе.
Музичне оформлення М. Каневського.
Концертмейстер — М. Константинівська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Монтанеллі, ректор католицької духовної семінарії, згодом кардинал, Єпископ Брізігелли — Д. Антонович, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Артур Бертен, він же Ріварес, він же Овод — М. Крушельницький, лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР. Карді, священник, помічник Монтанеллі — Г. Козаченко, засл. арт. УРСР. Джемма Уоррен — Є. Петрова, нар. арт. УРСР; В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР. Секретар Монтанеллі — М. Кірін, В. Бондаренко. Жандармський полковник — М. Волошин. Сержант — О. Подорожній. Джемс Бертен, зведений брат Артура,

багатий судновласник — С. Верхацький. Юлія, його дружина—Н. Лихо. Члени Комітету партії «Молода Італія»: Грассіні, адвокат — М. Покотило, засл. арт. УРСР; Мартіні—С. Кошачевський; Рікардо, лікар—В. Стеценко; Галлі, літератор — В. Мізіненко. Фабріцці — М. Савченко. Синьйора Грассіні — Л. Тимофєєнко, Ю. Фоміна. Мікеле, селянин-горець—Г. Тітов, Г. Поклонський. Полковник Фернандо, губернатор — І. Костюченко. Жандармський капітан — О. Немзер. Марконе, горець — В. Лавров. 1-й солдат—Г. Сичук. 2-й солдат—В. Бондаренко, М. Микитенко. 3-й солдат—Г. Чорний. Тюремний священник — І. Гавришко.

Горці-повстанці, солдати, жебраки, прочане—артисти хору та допоміжного акторського складу театру.

Дія відбувається в Італії між 1833—1846 рр.

Виставу веде пом. режисера Р. Хмара.

7 (ввечері) листопада

А. Барянов

ПО ТОЙ БІК

П'єса на 4 дії

Переклад І. Беркуна та С. Ковганюка.

Постава режисерів Л. Кіншиної та М. Ошеровського.

Художнє оформлення С. Йоффе.

Музичне оформлення М. Каневського.

Балетмейстер — В. Нікітін.

Хореограф — Е. Рабинович.

Концертмейстер — Є. Пліщенко.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Генерал-майор Батурін, начальник розвідуправління штабу фронту — М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Майор Ігнат'єв, офіцер військової розвідки — О. Сердюк, лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Лейтенант Миколаєва (вона ж Драгоєва), молодший офіцер розвідки — Г. Гончарова, Є. Петрова, народна артистка УРСР. Ад'ютант генерал-майора Батуріна — М. Микитенко. Радянські бійці — В. Бережний, В. Лавров, О. Онофрієнко, Г. Чорний. Болдирєв Володимир, в'язень — І. Костюченко, Г. Сичук. Мудзімура,

полковник генерального штабу одного з відділів японської військової місії в Харбіні — С. Верхацький, Г. Козаченко, засл. артист УРСР. Сугіяма, офіцер японської військової місії — В. Мізіненко. Фурута, офіцер японської військової місії — І. Гавришко, В. Лавров. Літня японка — Н. Рантіс. Молода японка — Т. Давидова. Пржедецький, білоемігрант, співробітник японської розвідки — М. Волошин. Кислов, білогвардійський генерал—О. Романенко. Федосєєв, особистий ординарець генерала Кислова—М. Кірін. Біляєва Катя, емігрантка — О. Валуєва, Ю. Фоміна. Нецветаєв, співробітник японської військової місії — С. Кошачевський. Мансуров, співробітник японської військової місії — О. Немзер. Лаврова Інна, емігрантка — Я. Косаківна. Невідомий відвідувач—Ю. Тітов. Стрельнікова Лола, танцюристка в ресторані — О. Тимофіїнко, З. Біляєва.

Дія відбувається в березні—серпні 1945 р.

Виставу веде — Р. Хмара.

8 (ввечері) листопада

Карло Гольдони

МІРАНДОЛІНА

(ГОСПОДИНЯ ЗАІЗДУ)

Комедія на 3 дії

Переклад Ір. Стешенко

Постава режисера О. Глаголіна.

Режисер — С. Ходкевич.

Художник — С. Йоффе.

Музичне оформлення композитора М. Каневського.

Хореограф — Е. Рабинович.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Кавалер Ріпафратта — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; О. Сердюк, лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Маркіз Форліпополі — М. Крушельницький, лауреат Сталінських премій, нар.

арт. СРСР, В. Мізіненко. Граф Альбофіорі-
та — М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Мі-
рандоліна, господиня заїзду — Є. Петрова,
нар. арт. УРСР, В. Чистякова, нар. арт.
УРСР та УзРСР. Ортензія — З. Біляєва,

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

им. А. С. ПУШКИНА

1 ноября

По роману Л. Толстого

АННА КАРЕНИНА

Драматическая композиция Н. Волкова
в 4-х актах, 18 картинах.

Постановка народного артиста СССР
А. Крамова.

Режиссер—В. Лизогуб.

Художник—М. Беспалов.

Музыкальное оформление А. Шаца.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИ-
ТЕЛИ:

Алексей Александрович Каренин, дей-
ствительный статский советник, камергер
двора его высочества—В. Золотарев, засл.
арт. УССР. Анна Аркадьевна Каренина,
его жена—А. Воронович, нар. арт. УССР.
Сережа, их сын—Л. Соловьева. Графиня
Вронская—С. Лаппа. Ее сыновья: Алексей
Кириллович Вронский—В. Северов, засл.
арт. УССР, и Александр Кириллович Врон-
ский—А. Котляров, И. Любич, засл. арт.
УССР. Варя Вронская, его жена—Н. Бе-
лецкая. Бетси Тверская—Н. Тамарова, засл.
арт. УССР; А. Танеева. Степан Аркадьевич

Ю. Фоміна. Деяніра—А. Калішевська, О. Ті-
мофієнко. Фабріціо—В. Лавров, Г. Поклон-
ський. Слуга кавалера — М. Микитенко
Г. Сичук. Слуги — О. Онофрієнко, Р. Руба-
нович, Г. Чорний.

Поставу веде пом. режисера Д. Бабенко.

Облонский (Стива), брат Анны—Я. Азимов.
Дарья Александровна Облонская (Долли),
его жена—К. Гайжевская, Е. Оноприенко.
Тушкевич—Р. Брилинг, М. Таранов. Дипло-
мат—Д. Васильчиков, засл. арт. УССР;
В. Шаповалов. Княгиня Мягкая—Л. Линец-
кая, засл. арт. УССР. Серпуховский —
С. Лерман. Жена посланника — О. Зубова.
Приятельница Анны— Р. Семашко. Гостья
Бетси—З. Кудряшева. Яшвин—В. Цветков.
Его высочество—А. Котляров, Т. Прево.
Генерал—П. Осокин, засл. арт. УССР;
Т. Прево. Корд, жокей — В. Кропотов,
В. Лизогуб. Доктор—Г. Столкий. Акушер-
ка—К. Туберозова. Картасов—Э. Коломий-
ский. Картасова—В. Астахова. Княжна Вар-
вара—А. Москаленко. Капитоныч—Н. Зда-
новский, П. Пружанский. Молодой лакей
у Каренина — В. Негребо. Корней —
С. Лерман, И. Мальвин. Марья Ефимовна,
няня—Е. Леонидова. Кармердинер Врон-
ского—Б. Табаровский. Аннушка—К. Бо-
рискина, М. Шматченко.

Режиссер, ведущий спектакль—Я. Анто-
невич.

3, 8 (вечер) ноября

Братья Тур

ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ

Пьеса в 3-х актах, 10 картинах.

Постановка режиссера В. Лизогуба.

Режиссер — Т. Белодворец.

Художник — Б. Чернышев.

Музыка — А. Шаца.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИ-
ТЕЛИ:

Советник иностранного посольства в Мо-
скве—В. Матов, засл. арт. УССР. Ева, со-
трудница того же посольства — Н. Тамаро-
ва, засл. арт. УССР. Первый секретарь по-
сольства—А. Волин, Э. Коломийский. Вто-

Артистка К. Суковская в роли Эрны Курциус и артист А. Волин в роли первого секретаря посольства („Особняк в переулке“).

Фото А. Майденберга

рой секретарь посольства — И. Здановский, А. Котляров. Корресподент радио-компани «Глобус» — Я. Азимов, Р. Брилинг. Каштанов, Павел Александрович, художник — В. Аристов, нар. арт. УССР; П. Осокин, засл. арт. УССР. Майор Каштанов, его сын — Т. Прево, Г. Ратальский. Мерцальский, экскурсовод — Р. Брилинг, В. Шаповалов. Лейтенант Кузовков — С. Лерман. Доктор Эрна Курциус — З. Кудряшева, К. Суковская. Рихтер, бывший капитан германской армии — И. Любич, засл. арт. УССР; М. Таранов. Почтальон — А. Кочкарева. Метрдотель восточного ресторана — В. Криштоп. Врач — П. Пружанский. Чехословацкий журналист — Л. Молдаванов. Сотрудники посольства: В. Астахова, Н. Белецкая, И. Молошников, В. Негреба, Г. Столкин. Экскурсанты: К. Борискина, А. Москаленко, Н. Скоркина, И. Смирнова, Б. Тоценко,

И. Ширинкин, М. Шматченко. Иностран-ные журналисты: О. Зубова, Ф. Криштоп, В. Кропотов, И. Мальвин, Р. Мануковская, И. Молошников, Е. Оноприенко, Р. Семашко, Г. Сергеев, Б. Табаровский, В. Цветков, Н. Шеремет.

6 (утром) 7 (вечером) ноября
ПРЕМЬЕРА

К. Симонов, лауреат Сталинской премии

ЧУЖАЯ ТЕНЬ

Драма в 4-х действиях, 6 картинах.

Постановка режиссера П. Резникова.
Художник Н. Соболев.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Сергей Александрович Трубников—В. Северов, засл. арт. УССР. Ольга Александровна Трубникова—А. Танеева. Елена Сергеевна Трубникова—К. Борискина, Т. Семичева. Андрей Ильич Макеев—Я. Азимов. Семен Никитич Саватеев—Э. Коломийский, П. Осокин, засл. арт. УССР. Марья Трофимовна Саватеева—К. Туберозова. Григорий Иванович Рыжов—С. Лерман, В. Цветков. Федор Федорович Иванов—Г. Ратальский. Виктор Борисович Окунев—В. Золотарев, засл. арт. УССР. Галина Петровна, его жена—О. Зубова, К. Суковская.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антонович, А. Голембо.

6 (днем), 8 (днем) ноября
Л. Шейнин

РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО

Комедия в 3-х действиях.

Постановка режиссера П. Резникова.
Режиссер-ассистент—Т. Белодворец.
Художники: В. Кривошеина и Е. Коваленко.

Музыка А. Шаца.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Семен Михайлович Тузов, фотограф из Васильсурска—А. Крамов, нар. арт. Союза ССР; А. Волин. Валя, его дочь—К. Гайжевская, Т. Семичева. Павел Петрович Лыжиков, капитан парохода «Тургенев»—Л. Молда-

Артист Г. Ратальский в роли майора Каштанова и артист В. Шаповалов в роли Мерцальского („Особняк в переулке“)

Фото А. Майденберга.

ванов, Б. Тоценко. Евлампий Фомич Фокин, шеф-повар ресторана «Тургенев» — Э. Коломийский, П. Пружанский. Джемс Уорфилд, атташе американского посольства в Москве — В. Венцовский. Сенди Голланд, американский журналист — В. Лизогуб, В. Цветков. Билл, американец, турист — Д. Васильчиков, засл. арт. УССР; И. Мальвин. Мери Джибсон, переводчица посольства — А. Москаленко, Р. Семашко.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антоневич, А. Голембо.

8 (утро) ноября

Братя Тур и Л. Шейни

КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера П. Резникова.

Художник — Б. Чернышев.

Музыка А. Шаца.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Мартынов Андрей Николаевич, капитан парашютно-десантных войск — Г. Ратальский. Калугина Варвара, его невеста — К. Гайжевская, Е. Оноприенко. Серафима Петровна, его мать — Е. Леонидова, К. Туберозова. Карташев Федор Демьяныч — П. Осокин, засл. арт. УССР. Шолковник — В. Кропотов, Т. Прево. Майор — С. Лерман. Крумин Альфред Иванович — И. Любич, заслужен. артист УССР; М. Таранов. Вилли, учитель лицея в Риге — Б. Табаровский. Янис, рабочий, латыш — Л. Молдаванов. Мадам Мильда, хозяйка ателье мод — В. Астахова, О. Зубова. Рогге Людвиг-Иоганн, гаулейтер Прибалтики — В. Венцовский, В. Золотарев, засл. арт. УССР. Шмельц, полковник СС — В. Лизогуб. Фрау Шмельц — Н. Белецкая. Клингель, оберлейтенант — В. Криштоп. Пал Палыч — Э. Коломийский, В. Шаповалов. Тася — К. Борискина, Э. Кудряшева. Рубинштейн — Я. Азимов, И. Мальвин. Сафир — Г. Сергеев, Г. Столкин. Ингрид — А. Москаленко. Савицкий — В. Кривонос.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антоневич, А. Голембо.

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДІІ

1, 2, 4 листопада

В. Геркен.

В. Шершеневич.

Ф. Зуппе.

БОКАЧЧІО

Комічна опера на 3 дії.

Переклад В. Сокола.

Постава нар. арт. УзРСР О. Івашутича.

Диригенти — засл. арт. УРСР С. Солящанський, Ю. Чернін.

Художник — Н. Соболев.

Балетмейстер — В. Нікітін.

Хормейстер — Е. Черняк.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Бокаччіо — Л. Уманець. П'єтро — К. Райданов. Скальца — М. Мармур. Беатріче — В. Мудрова. Лотарінгі — К. Передерніков. Ізабелла — Н. Попова, Л. Романенко. Ламбертуччо — О. Райданов. Перонелла — А. Алмазова. Фіаметта — Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Леонетто — О. Федосов. Мажордомо — М. Гавриленко. Букініст — І. Бурменко. Фреско — В. Рухманов. Чекко — Е. Грицюк. Філіппа — Л. Котляренко.

БАЛЕТ:

Лізабетт — О. Борисова, О. Ліснівська, Р. Нікітіна. Її батько — Е. Коновальчик. Її мати — Т. Шеванова. Петруччо — В. Балацький, А. Венгеров. Сільвіо — Б. Хільченко. Ігуменья — О. Борисова. Інквизитор — О. Ткаченко.

Тарантелла: виконують: Б. Балацький, О. Борисова, А. Венгров, Л. Кабанець, А. Лашкевич, В. Ліснівська, В. Хільченко та весь склад балету.

Виставу веде Н. Боровкова.

3, 8 (ранок) листопада

Лауреат Сталінської премії

І. Лукомський.

Лауреат Сталінської премії

Б. Мокроусов.

РОЗА ВІТРІВ

Постава І. Радомиського.

Художник С. Йоффе.

Балетмейстер В. Нікітін.

Диригент М. Хайкін.

Хормейстер Е. Черняк.

Концертмейстери: Е. Каменецька, П. Кулісич.

Режисер-лаборант Н. Боровкова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Олексій Панавін—О. Бабаков, Г. Охріменко, Л. Уманець. Катаріна—Л. Міцнер, Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Платон Посашков—Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Райданов. Данило Кокарев—О. Івашутіч, нар. арт. УзРСР; М. Мармур. Марфа Петрівна—А. Алмазова, А. Коваленко. Ліза—Н. Аннікова, З. Мізіненко. Тарас Тетрюмов—Д. Волков. Гаврило Ланской—А. Аркін, О. Федосов. Мирон Ахбаров—І. Бурменко, М. Гавриленко. Мірза Аббас—І. Білошенко, О. Райданов. Юсуф-паша—М. Мармур. Смайсл—М. Гавриленко, І. Бурменко. О'Перрі—Е. Грицюк, О. Ткаченко. Грек-зброяр—С. Бондаренко.

БАЛЕТ:

1. Танець невільниць. 2. Іспанський танець. 3. Весільний танець. Виконують солісти балету: В. Балацький, О. Борисова, А. Венгров, Л. Кабанець, Е. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Ліснівська. Р. Нікітіна, Б. Хільченко та весь ансамбль балету.

Виставу ведуть: Н. Арбо, Н. Боровкова.

6 (ранок) листопада

М. Адуєв.

О. Шац.

ТЮТЮНОВИЙ КАПІТАН

Музкомедія на 3 дії.

Переклад Наталі Забіли.

Постава—нар. арт. УРСР В. Арістова.

Диригенти—С. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. Хайкін.

Оформлення — Н. Соболя.

Балетмейстер — В. Нікітін.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Смуров — О. Івашутіч, нар. арт. УзРСР. Люба — К. Великосельська, А. Лундишева. Неніла Варфоломіївна—Л. Міцнер. Антон—Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР. Іван—Г. Охріменко. Жулев — А. Аркін, М. Гавриленко. Глікерія—Л. Романенко. Акакій Плющихін—Микола Іванов. Ганібал—К. Райданов. Петро 1-й—Д. Волков, К. Передерніков. Мамка — А. Алмазова. Ван-Блазіус — Е. Грицюк. Гервасій — М. Мармур. Корсаков—І. Білошенко, О. Федосов. Лукін — Г. Рибалко. Стрешнев — В. Рухманов. Комendant — І. Бурменко. Мадам Нініш — Н. Попова. Мосье Мутон — О. Райданов. Мосье Кеке — С. Бондаренко, М. Гавриленко. Жермена де-Курсі — Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Діана — З. Мізіненко. Мажордом — О. Ткаченко.

6 (ввечері), 7 (ранок та ввечері),

ПРЕМ'ЄРА

Е. Гальперіна

К. Лістов

МРІЙНИКИ

Музкомедія на 3 дії.

Переклад І. Муратова.

Постава І. Радомиського.

Диригент — С. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. Хайкін.

Художник — С. Йоффе.

Балетмейстер — В. Нікітін.

Хормейстер — Е. Черняк.

Концертмейстери — Е. Каменецька, П. Кулісич.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Олексій Комаров — О. Бабаков, Г. Охріменко. Маша Огньова — Н. Аннікова, Л. Котляренко, В. Мудрова. Алла Кузьміна — К. Великосельська, Л. Міцнер. Наливайко — Д. Пономаренко, засл. арт. УРСР. Сергійчук — М. Іванов. Муравйов — Д. Волков. Васьона — З. Мезіненко, Л. Ромашенко. Павло Бондаренко — А. Аркін. Афанасій — М. Вербицька, Л. Котляренко. Очкастий — М. Гавриленко. Листоноша — С. Бондаренко, Ю. Лонгінов.

БАЛЕТ:

Комсомольська пляска — виконують солісти балету: В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець, М. Канівецький, А. Лашкевич, В. Ліснівська, Р. Нікітіна, Б. Хільченко та весь склад балету.

Виставу веде Н. Арбо.

В. о. відповідального редактора Юр. ШОВКОПЛЯС

Видає Харківське відділення „Українського театального товариства“

БЦ 15791. Підписано до друку 31/X—49 р. Об'єм 1 арк. Формат паперу 60 x 92 ¹/₁₆.

Друкарня „Мистецтво“, Харків, Пушкінська, 44. Зам. 948. Тираж 2500.

**ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕ-
МІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ
ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР
ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА**

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ:

Л. ДМИТЕРКО

НАВІКИ РАЗОМ

п'єса на 4 дії

**Постава лауреата Сталінських премій
народного артиста СРСР**

М. М. Крушельницького

**Художник—лауреат Сталінської премії
В. Греченко**

**Музика засл. діяча мистецтв
композитора Ю. Мейтуса**

Ціна 2 крб.

ГРАЖДАНЕ!

ПОСЕТИТЕ

ХАРЬКОВСКИЙ

ЦЕНТРАЛЬНЫЙ УНИВЕРМАГ

И ЕГО ФИЛИАЛЫ

Центральный Универмаг и его филиалы получены в большом выборе промышленные товары:

ТКАНИ: драпы для пальто дамские и мужские; шерстяные для платьев разных расцветок; набивные креп-дежины, креп-жоржеты, креп-парижы; льняные в том числе высококачественные столовые гарнитуры (скатерти с салфетками), а также хлопчатобумажные.

ОБУВЬ: кожаная и резиновая.

ГОТОВОЕ ПЛАТЬЕ: пальто, костюмы дамские и мужские.

БЕЛЬЕ, ТРИКОТАЖ, ГАЛАНТЕРЕЯ.

ПОСУДНО-ХОЗЯЙСТВЕННЫЕ ТОВАРЫ: сервизы столовые и чайные, тарелки глубокие и мелкие; эмалированная и алюминиевая посуда; хрусталь, стекло и другие товары.

Радиоприемники, музыкальные инструменты, канцелярские и фототовары, большой выбор грампластинок.

ЧАСЫ И ЮВЕЛИРНЫЕ ИЗДЕЛИЯ

Адреса: ЦУМ — площ. Тевелева № 1/3

Филналы на площ. Тевелева, Р. Люксембург, Плехановской ул.
№ 4^а, Коммунальном и Сумском рынках, в поселке ХТЗ.